

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč. večerne številke po 4 nč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nč. Izven Trsta po 1 nč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primerim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domne oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rukopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in ogline je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Praga 13. Danes je bil, pod predsedstvom poslanca Schlesingerja, plenarni zbor kluba nemško-naprednih poslancev v deželnem zboru češkem. Na povabilo so se udeležili tudi krščanski socijalni poslanci. Po jako živahni razpravi o splošnem političnem položaju se je storil nastopni soglasni sklep: »Ozirom na to, da so jezikovne naredbe še v veljavi, katerih škodljivi vpliv na narodno življenje Nemeec se kaže občutneje od dne do dne; z ozirom na to, da je postopanje vlade v vseh nje odredbah naravnost nasprotno narodu nemškemu in še posebno povspenjuje, poslovanje monarhije, pokorno spolnjevanje vsako željo fevdalnih Čehov, ne da bi kazalo najmanj volje v poštovanje opravičenih zahtev Nemeec; z ozirom na to, da je narod nemški od leta 1890, sem, vkljub vsem obljubam, zanemarjan na taki način, da je v razmerju, ki je nečastno za njega narodni in politični ugled;

so sklenili nemški poslanci, ne mené se za poskuse terorizma, da se ne udeležijo seje deželnega zbora češkega, ker ni pričakovati uspešnega delovanja, da pa so naprošeni nemški zastopniki v deželnem odboru, deželnem šolskem svetu, v deželnem železniškem svetu, naj vodijo dalje svoje funkeije.

Lvov 13. Upravni svet kreditne banke gališke izjavlja, da prevzema popolno jamstvo za vse deleže in uloge, in se morejo iste povrniti sleherni hip.

Zadar 13. V deželnem zboru je predlagal posl. Cingria (hrvatska narodna stranka), da se vladi izrazi želja, da se hrvatski jezik uvede kakor uradni jezik na vseh finančnih, sodnih in upravnih oblastih v Dalmaciji. Posl. Biankini (hrvatska stranka prava) je predlagal, naj se v odgovor na cesarsko poslanico vladi izrazi želja po izvedenju združenja Dalmacije z Hrvatsko in Slavonijo in naj se izvoli odsek sedmorice za posvetovanje in stavljenje predlogov v teku treh dni. Predsednik Bulat je

izjavil, da postavi te predloge na dnevni red prihodnje seje.

Budimpešta 13. (Zbornica poslancev.) Poslanec Major iz ljudske stranke je interpeloval ministerskega predsednika Szella, da-li mu je kaj znano o nameri ministerstva za vnanje stvari, da bi Avstro-Ogerska vzela v najem kakov kos ozemlja na obrežju kitajskem. Interpelant je hotel vedeti, da-li se je že storil ta sklep, in, ako se je storil, da-li je ministerski predsednik pri volji dati pojasnila javnemu menenju v pomirjenje.

Lvov 13. Njegovo Veličanstvo cesar je potrdil sklep deželnega zbora od dne 27. februarja t. l. glede dovoljenja deželne garancije za uloge v gališki hranilnici.

Rim 13. Danes se je raznesla govorica, da se namerja atentat na zbornico. No, razprava se je vršila popolnoma mirno.

London 13. Iz Pekinga javljajo, da ni videti, da bi Kitajci hoteli ugoditi želji Italije po odstopu pristanišča San Mun. Trebalo bode torej izdatnejih sredstev, ki naj prisilijo Kitajce do popustljivosti.

Washington 13. Poročila iz Manile pravijo, da so Amerikanci napadli Filipince in jih spodili iz pozicij na višinah. Zgube Amerikanov so male.

Beseda o naših gospodarskih zavodih, njih delokrogu in poslovanju.

III.

Ob enem se očita našim posojilnicam, da imajo preveč »kapitala« po blagajnah in niso prazne, kakor bi žele kakov fantast. Jaz bi hotel izvedeti, kako more biti dotičnikom tako dobro znano vse to in od kod so tako dobro informirani? O kako slabo so poučeni! Vsaka beseda njih priča, da nimajo niti pojma o južnoslovanskih posojilnicah, niti ne umejo kalkulovati z okolnostmi. Naj nam le imenujejo ono posojilnico na jugu, ki je imela lansko leto ali sploh zadnje tri leta preveč denarja!

Velika peč kruha ni zadoščala na dan Gospodinja je morala biti zjutraj prva na nogah, a komaj da je bil prvi zajutrak pri kraju, že je bilo treba pristavljati k ognju velikih lončenih in železnih posod. A bilo je vse polno dela tudi z živino v hlevih itd. Ob takih prilikah ste morale navadno po dve dekli nositi težke jerbare v vinograde, zvečer pa je sedelo najmanj po dvajset delavcev in delavk pri večerji.

Nič prijetnejše se ni godilo Podgoričanu, posebno ob trgatvi. Po vse noči je moral bleti in paziti na grozdje, premešavati in tlačiti je, vino pretakati, čistiti, in ko je bilo gotovo, polniti sode. Za tako važna dela se ni hotel in mogel zanašati na hlapec, kajti, če bi ti zamudili le eno uro časa, vnelo bi se lahko poln bedenj grozdja, in kolika škoda bi bila! Ker pa je bil mož trden in zdrav — štel je še-le petinštrideset let svoje dobe — se nikakor ni strašil takega dela.

Komaj je bilo vino napravljeno, že so prihajali kupeci iz Ljubljane in drugih krajev, s katerimi se je pogajal za svoj izborni pridelek.

»Tacega ne dobite nikjer, gospod, in če ga dobite, podarim vam ta-le sodček«, pobahal se je

Le ena posojilnica, na katero pa niti mislili niso, in pa še neka hranilnica, sti imeli momentanno večih svoto na razpolago; ti sti bili najbolj srečni, vse ostale pa so morale več ali manj iskati pomoči pri raznih denarnih zavodih in pri zasebnikih.

Ali tudi ono malo več, kar sta imela ona dva zavoda na razpolago, je bilo pri enem samo abnormalno preveč, pri drugem pa ne, ker vsaki večji denarni zavod mora imeti vedno na razpolago večih zneskov v gotovini, ostalo pa mora biti vsaj mobilni kapital, ako ne, se mu lahko pripeti nepravilna, kakor se je pred leti nekemu zavodu na Laškem. Imel je čez osem milijonov aktiva in nekaj pod šest milijonov obvez ali pasiva, a ker ni imel ne gotovine, ne mobilnega kapitala, katerega bi dal eskomptovati pri drugem denarnem zavodu, je moral ustaviti plačila — in konec ga je bilo! Zapreti je moral, da-si je bil aktiven.

Sedaj pa naj pomislijo vsi oni, ki se drgnejo ob naše posojilnice, kaka čustva in misli bi obhajale tudi njih, če bi namreč imeli pri kakem domačem zavodu vloženi svoj denar in bi hoteli nujno kako svoto, pa bi se jim reklo: nimamo denarja, ne moremo plačati?! Kdor se smatra toliko ekonomom, da si prisvaja pravico spuščati se na taka, v obče malo poznana polja, bi moral vedeti, kako upliva to na vlagatelja in bi moral vedeti, da en sam žalosten slučaj lahko pokvari delo mnogih let in uniči zavod v najboljšem evetu.

Tudi če ima zavod slučajno preveč denarja, ni smeti takoj misliti, da se mora isti naložiti na hipoteko ali pa celo, kakor menijo kritikastri naših posojilnic, »na roko«, ali bolje rečeno: na veter. Vsaki zavod mora biti vedno pripravljen na to, da se kar nenadoma prikaže ta ali oni, ki zahteva svojo vlogo. Stvar je več ali manj empirična, oprta na skušnjo, in resnica je, da mora zavod po stanju hranilnih vlog imeti primerno svoto na razpolago in sicer v gotovini in ne prazne blagajne.

Le, če se zavod ravna v tem zmislu, bode imel stalnih vlog in stalen dotok denarja; če ne, pa hitro porečeta ta in oni: čemu bi nosil denar tja, ko ga ne morem imeti, kadar ga rabim najnujnejše?!

rad se svojo kapljo, pokazavši na velik napolnjeni sod. Čim sta se pobotala s kupeem, zmerilo in odpeljalo se je še isti dan do sto čebrov¹⁾ sladke bele kaplje iz njegove velike kleti.

Seveda je ostalo v kleti še črnega, katero je prodajal navadno v poletnem času.

Ljudje so pravili, da ima Podgoričanu poleg lepo obdelanega posestva tudi precej denarja v hranilnici; a koliko da ga ima, tega ni vedel povedati nikdo.

Kaj ne bi ga imel: trgovina, kakor rečeno, mu je prinašala lepega dobička, za vino je navadno skupil po tri tisočake na leto, v hlevu je tudi preostajalo po par volov, katere je gonil vsako leto na sejm. Žena pa mu je bila tako pridna in skrbna, da je pazila na vsako zrno. Stroškov ni bilo preveč v razmerju s premoženjem, dolgovi še manj, in Podgoričanu je šlo gospodarstvo, kakor da je »namazano«.

Edine večje stroške je imel z edinim še živim sinom, ki ga je bil dal v mesto v šole, pa kaj so bili ti stroški v primeri z dohodki premoženja!?

(Pride še).

¹⁾ Čeber, stara posoda od 40 bokalov.

PODLISTEK.

MLINAR.

Spisal: Vrhmoški.

I.

Če ga ni v svetju,
ne lči ga v otroh!;
Narodna pristorica.

Oh veliki cesti, ki vodi iz mesta, stoji lepa dvonadstropna hiša. Hiši ob strani je veliko dvorišče, v ozadju pa prostorni hlevi, v katerih se je nahajalo za časa starega Podgoričana po petnajst in tudi več glav živine. Razun tega je imel mož tudi lepo, evetočo trgovino, ki mu je domašala lepega dobička; vrhu tega je imel obširno posestvo, sestojee iz travnikov, vinogradov in gozdov.

Pred njegovo hišo se je razkladalo dan na dan raznega blaga, v svoji prodajalnici pa je imel vedno po dva komija, in včasih je moral pomagati še sam. Njegova žena pa je imela vedno posla čez glavo v kuhinji in z gospodinjskimi stvarmi, da-si sti jej pomagali na tem po dve dekli in še zvesta in zaupna, že postarna Klara, ki jej je bila v sorodu.

Ob času zetve, košnje in trgatve je bila Podgoričanka vsa zbegana od samega dela in skrbi. —

Ima pač vsaka reč svoja pravila in svoje pravo! Na tak način, kakor menijo nekaterniki, bi mogle posojavati samo posojilnice, ki niso tudi hranilnice in ki imajo na razpolago le denar od deležev, katerega treba odlovedati celo leto prej, in potem, ko je bil vsaj nekaj let na razpolago zavodu, kakor so že pravila zavoda. Do tega pa pri nas ni še prišlo in tudi ne pride tako hitro.

»Patentovani odrešeniki Istre« — kakor jih je označila »Edinost« — očitajo našim denarnim zavodom: da jim nedostaje humanitete, da poizvedujejo na dolgo in široko, da »vlečejo ukup informacije«, da tirajo »spekulativnost«, da »iščejo porokov in pisem« in »kdo ve časa še«, da taki zavodi niso »narodni«, da se denar, ki se »vrti pod imenom naroden« v resnici vrti le »okoli špekulativne osi« — — —.

Ne vemo sicer, koga napadajo tu ti nesrečni ljudje: ali istrske posojilnice, ali druge izven Istre.

Kajti dežela in torej tudi delokrog v njej pripada istrskim zavodom; drugi morejo le podpirati te zavode kakor take in ne delati direktno! In to iz več vzrokov.

Prvič, da ne delajo konkurence domačim zavodom; drugič, ker jim je sploh težavno delovati radi nepoznanja oseb in razmer; in tretjič, da prihranijo dotičnim dolžnikom dolga pota in nepotrebne stroške.

V imenu humanitete zahtevajo, naj se kar hitro, kadar je kedo zaposlil posojila, isto izplača brez podpisov, brez menjice, brez vknjižbe! To bi bilo sicer res zelo človekoljubno, ali izvedljivo ni! Nepotrebno je naštevati raznih slučajev, ko so zasebniki in zavodi, vzlic vsem previdnostim, zgubili lepih svot denarja; kaj pa bi še le bilo, če bi se v resnici postopalo na tak način?! Zgubljala bi se svota za svoto in poštene vlagatelj, ki so se trudili noč in dan, da so prištedili svoje krvave žulje, bi bili ob svoj denar — mnogokrat ob vse svoje imetje!! Ljudje, ki toli lehkomišljeno begajo ljudstvo s takimi nasveti — seveda zelo laskajočimi onim, ki so v sili in potrebi — naj le pomislijo, da-li bi bilo to res humaniteta nasproti revni služkinji, ki dela od zore do pozne noči in se muči vse svoje življenje, da bi prihranila svotico, s katero bi skromno preživela ostanek svojih starih dni, in ki je zaupala to denarnemu zavodu, a bi necega dne, ko bi hotela dvigniti svoj denar, zazrla, da je — blagajna prazna?! Je-li bi bila to humaniteta?!

Ali je res še tako naivnih ljudi na svetu, ki bi dandanes posojali nepoznanemu človeku, posojali tuj denar na besedo?!

No, ta predmet je tako zanimiv, da se hočem baviti ž njim v prihodnjem članku.

Politični pregled.

TRST. 14. marca 1899.

K položaju. Včeraj so se zbrali v Pragi nemški deželnozbornski poslanci napredne barve na posvetovanje. V dokaz pa, kako daleč moreti segati nedoslednost in politiška breznačajnost, sta se jim pridružila še dvojica največjih čudakov med politiškiimi čudaki, takozvanih »krščanskih socijalistov« nemških. Kajti lepi naslov »krščanski«, ki obseza že ves program in lep program, jih ne zadržuje teh čudakov, da ne bi vlekli na isti vrvi z najboljšimi — nekrščanskimi strankami.

Zakaj so se prav sešli, ne umemo, kajti ves svet je že vedel v najprej, kakov da bode njihov sklep. Sklenili so, kar so morali, sklenili so, da ne pojdejo v deželni zbor, ker Schönerer in Wolf hočeta tako, da ne smejo iti. Fraza v njihovem komunikéju, da se ne brigajo za nikakov terorizem, ni nič drugega nego — fraza.

Tudi liberalni veleposestniki so se zbrali včeraj v Pragi in so se posvetovali o politiškem položaju. V svojem komunikéju nam zopet niso povedali nič oruzega, nego da še vedno trdno stojte — med dvema snopoma. Zda so grizli v snop Schönererjev, govore o »opravičenih zahtevah« Nemecev in o želji, da bi skoro prišlo do zločnosti vseh Nemecev in potem so zopet grizli v snop namišljenega avstrijskega patrijotizma, govore v obrambo »nemščine kakor jezika armade«, o nevarnosti, da se narodni prepiri zanese tudi v vojsko in obžalovaje, da se vera zlorablja kakor politiško bojno sredstvo.

Konečni refrén pa je bil seveda tak, kakor vsikdar in kakor hočejo nemški radikalei.

Postavimo le ukup ta-le dejstva: komuniké naprednjakov zahteva pred vsem odpravo jezikovnih naredeb, oni veleposestnikov se izreka proti uveljavljenju jezikovnega zakona na podlagi § 14 in zahteva, da se povrtno k parlamentarnemu življenju, a vse nemške skupine so preprečile v najlepši zločnosti, da ni moglo priti do razprave o jezikovnem zakonu, ne dopustivši niti toliko, da bi se bil izvolil dotični odsek. Zaključek pa je jeden jedini: oni — in kolikor jih je vseh skupaj — nočejo sprave, ampak nemško nadvladje in slovansko suženjstvo. Za to pa se ne dajo Slovani, dokler imajo kaj krvi v žilah.

Avstrija in vnanja politika. V svojem članku v »Politik«, katerega smo omenjali zadnjič, dokazuje dr. Kramar, da so nemške novine jednostavno iztrgale le posamične stavke iz njegovega članka v francoskem listu »Revue de Paris«, ne da bi se zmenile za ves zmisel, in da so še to, kar so iztrgale, falzifikovale in pretvorile v lastne namene, da so mogle napasti tudi vlado in večino v parlamentu avstrijskem, češ, da sti sovražnici trozveze. Zlasti proti takemu napadanju na vlado in večino protestuje dr. Kramar še posebno, kajti to, kar je pisal, je pisal iz svoje lastne inicijative, po lastnih nazorih in na svojo lastno in izključno odgovornost.

Ako je rekel, da je trozveza star klavir, na kateri se ne igra več, ampak se ga še hrani v hiši iz spoštovanja, ni rekel s tem, da je tudi avstrijska vlada neokritična do svojih zaveznikov, ampak povdariti je hotel le, da se je v zadnjem času izvršil velik preobrat v evropski politiki in da so vprašanja, ki so bila odločilna o sklepanju trozveze, veliko zgubila na svoji važnosti. Zanimanje Evrope se osredotoča sedaj v Aziji. V Kitaju n. pr. pa ne more trozveza ničesar koristiti Avstriji, in sicer iz tega jednostavnega vzroka, ker Avstrija ne igra tam nikake vloge. Ali je na tem kriva sedanja avstrijska vlada?!

Dr. Kramar povdarja, da je v delegacijah rekel tudi on, da želimo vsi, da bodi naše razmerje do Nemčije intimno in pristržno, toda pod pogojem, da je oflojelna nemška politika lojalna nasproti Avstriji! Mi želimo prijateljstva do vseh držav, hkratu pa tudi samozavesti in vere v vzvišeno misijo Avstrije, srea Evrope, ki je odločilna točka za evropski mir! Boj proti trozvezi bi bil nepotreben, ker je ista itak že postala čisto nedolžna institucija, in to vsled razvoja evropske politike, in izgine, kakor so minljive vse stvari na zemlji.

Proti trozvezi nismo, ali strašiti se tudi ne damo s trozvezo, kakor delajo Nemei, čim bi se hotela rešita notranja politika v zmislu jednake pravice vsem. Ako Nemei tolnačijo trozvezo tako, da je ista le srčna stvar Nemecev, potem izključujejo jednostavno vse druge narodnosti. Temu se je uprl dr. Kramar. On je hotel dokazati, da je Avstrija sicer zvesta svojim zvezam, da pa ni odvisna od teh zvez, ampak je močna dovolj, da varuje svoja prava brez strahu pred drugimi državami.

Za Avstrijo je možna jedna jedina politika: v notranjem jednako pravo in jednaka skrb za vse narode, in tudi če bi bilo potrebno v ta namen, da porušimo vse institucije sedanje; na zunaj pa prijateljski odnošaji do vseh držav, pred vsem pa samozavest, ki ne pozablja nikdar, da Avstrija mora iskati svoje mirovne naloge le v svoje moči, v sami sebi, v zadovoljstvu svojih narodov in da nje bodočnost ni odvisna od nobene zveze, ne sedanje, ne prihodnje!

Domače vesti.

Imenovanje. Više deželno sodišče v Trstu je imenovalo kancelista na okrajnem sodišču v Ajdovščini, gospoda Frana Čibeja, kancelijskim oficijalom drugega reda na okrožnem sodišču v Gorici.

Zaletavanje v odprta vrata! Shod laških županov da je bil dogodek, s katerim se je bavila vsa Evropa. Vsaj »Piccolo« meni tako. Ta dogodek so hoteli ovekovečiti s primerno spominsko ploščo v oni dvorani, kjer mečejo okvirje na naše slovenske moze, o čemer pa ne govori vsa civil-

zovana Evropa, kajti o tem ne govore radi niti oficijozni listi avstrijski, meneči, liki tič noj, da stvari, katerih oni — nočejo videti, tudi ni!

Da, o plošči smo hoteli govoriti! Vzidati so jo hoteli v mestno dvorano, a očka so rekli — pardon, namestništvo je reklo, da ne!

Ni naša skrb, da bi se razgrevali, ali je odredba namestništva utemeljena ali ne, le omeniti hočemo, da stoji zapisano v dotičnem dekretu, da mestni svet sme pač prirejati manifestacije, ne sme jih pa ovekovečati. In pa ob 3 besedice v napisu se je tudi spodtaknilo namestništvo! Te tri besede da so: »Di altre genti«. Napis pravi namreč, da so se tu zbrali velmožni županje v protest proti »le novissime pretensioni di altre genti«. To smo seveda mi, barbari! Vsakako pa čudni barbari to, ki zahtevajo — šol!

Kakor rečeno: mi si nočemo beliti glave, da-li ima vlada prav, ali ima »Piccolo« prav, ko meni, da je nezmislno to, ako vlada proglašuje nezakonitim — spomin na kakov dogodek. Ako bi bilo temu tako, da bi morala izkopati iz možganov stanice spomina, ako bi hotela, da se zbrise spomin na — zgodovinski dogodek.

Zanima pa nas, kar navaja »Piccolo« proti temu, da se je vlada spodtaknila od besede »di altre genti«! S tem da je vlada razkrinkana in je jasno, da hoče proglašati tukajšnje kraje dvojezičnimi. V tem zmislu da se dovoljuje Slovanom, da se vtikajo v stvari pravice, se zahteva od uradnikov, da morajo znati tudi slovenski, se razobešajo dvojezične table, se izdajajo dvojezične tiskovine itd. itd. in je torej ves birokratiški orkester intoniran na ta motiv dvojezičnosti.

Vse to postopanje vlade da znači kršenje njih itelijanskih pravic!

In tako se razsrjeni »Piccolo« zaleta v vrata, ki niso zaprta! Vsa ta očitanja so prazna, kajti avstrijske vlade so gotovo nedolžne kakor novo-rojeno dete na tem — da ta zemlja ni italijanska. One so gotovo storile, kolikor je bilo v njih moči, in delajo še za stališče »Piccolovo«; dvojezičnosti teh pokrajin pa jim tudi ne treba proglašati, ker ta dvojezičnost je že tu kakor neporušno dejstvo. Ali če store kedaj, kar jim »Piccolo« podtika že sedaj v svoji črni nehvalečnosti, potem bodo vršile le svojo dolžnost, računaje s tem — kar je!

Žid v cerkvi. Je že tu tisti poznani Žid, ki se toli rad potika po naših cerkvah in jih onečaštuje. To pot je utaknil svoj nos v cerkev barkovljansko. Nastavljal bi rad naslednika pokojnemu župniku Černetu. In naslednik bi moral biti seveda Italijan, češ: pred je bil Slovan, pravica zahteva torej, da pride sedaj Italijan, ker ste obe narodnosti v enakem številu. To vam laže, da se kar kadi, ta Žid v cerkvi. Izvzemši par družin, ki jih lahko našteješ na prstih dveh rok, od katerih pa so zopet polovica Židje, je vsa župnija barkovljanska izključno slovenska. In še za one Italijane, katerih ni, vsaj v cerkvi ne nikoli, imajo laškega kapelana! In sedaj hoče imeti Žid še svojega župnika! Muso rotto! Ali najde naš prevzvišeni kedaj tisto energično besedo, ki bi jo bil moral izustiti že davno?! O imenovanju župnika v Barkovljah ima prvo besedo tudi vlada in njej bodi povedano, da bodemo to imenovanje smatrali merilom za — nje tendence.

Od jeze do smešnosti je navadno le jeden korak. Iz vsake besede v »Indipendentu« in »Piccolu« pred shodom in po shodu krščanskih socijalistov od minole nedelje, je bilo videti, kako jih jezi, da Slovenci tako srčno in brez vsacega strahu prirejajo razne shode. Menili so, zlasti »Indipendente«, da je to nečuvna provokacija in da je nedopustno ščuvanje, ako se v Trstu prirejajo shodi v takem jeziku, ko je tuj in katerega ne ume živa duša.

Mi nočemo in ne moremo kratiti »Indipendentu« te pravice, da se jezi na nas in da siplje na nas vso mero svojega žolča; tudi to svobodomu puščamo, da do ljubega in dragega nabija resnico po glavi, trdč da v Trstu ni Slovencev, ali gledal naj bi vsaj, da bi se o tem delu ne smešil na toli grozomoren način. Mi, ki smo vzrasli v svoji slovenski priprostosti in ki nismo bili toli srečni, da bi nas bila oblizala tista »avita cultura«, mi ne moremo umeti tega, in prosimo uljudno »Indipendentu« za blagohotno pojasnilo, kako je možno ščuvati koga v jeziku, katerega dotičnik ne ume?!!

Smešnost v sovražstvu se kaže tudi v tem, da si laska glasila — inclusive socijalistiški »Lavoro« — niso vedeli pomagati drugače, da bi se znesli nad d.rom Kreckom, nego da so počili njega ime v raznih varijacijah in se o tem valjali v kaluži nedostojnosti in nedecentnosti. Menijo-li, da je to blato res doseglo d.ra Krecka? Ne, padalo je nazaj na glave onih, ki so je metali!

Kdor rabi taka sredsva, postaja pred svetom le — velesmešna karikatura.

Kmetijska družba-tržaška je imela te dni svoj občni zbor. Prav radovedni bi bili, koliko kmetov je bilo na tem občnem zboru?! — Pa smo čudni ljudje tudi mi! Čemu treba kmetov v kmetijski družbi?! To bi bilo sicer pametno, to je res, in bi tudi odgovarjalo zdravemu razumu vsakega kmeta — ali, ako bi hoteli imeti v Trstu stvari, ki bi odgovarjale pameti in zdravim nazorom, potem pa te stvari ne bi bile več — tržaške. Mi hočemo imeti samih abnormalnih stvari, mi hočemo, da se pri nas svet suče drugače nego drugod, mi hočemo biti abnormalni ne le v politiki in v upravi, ampak tudi na gospodarskem polju, da, prav tako poljedelsko družbo hočemo imeti mi, to se pravi, ne mi, ampak oni, ki gospodarijo tu, prav tako poljedelsko družbo, ki lahko živi — brez poljedeleev!! In taka je slavna »Agraria«, ki — zvesta temu načelu svojemu — z železno doslednostjo izdaje svoje spise in prireja svoja predavanja v jeziku, katerega tržaški poljedelci ne umejo. Po tej modri napravi je odpravljena vsaka nevarnost, da bi tiste reve od kmetovalcev postali nadležni slavni — »kmetijski družbi«! — In kako lepo je bilo na občnem zboru! Kmet Burgstaller je predstavil kmeta Dompierija, je povedal, da je kmet Reinelt — škoda res, ker ta pozna najbolje vso kmetovo bedo! — zadržan radi boleznih, spomnil se je umrlih takih kmetov in slednjič je zbor izvolil svojima častnima členoma — kmeta dra. Viertelnerja in dra. Muehliga. Le škoda, da ni razvidno iz poročila, koliko — banketov so gospodje priredili na svojih »poljedelskih« ekskurzijah?!

Žveplen dež. Iz Lápice nam poročajo: V noči med minolo soboto in nedeljo pal je tu na četrt ure daljave majhen žveplen dež; opazilo se je to v nedeljo zjutraj, po največ na zelenih mizah in na zelenem drevesnem peresju. Vidite, gospod urednik, da se tu pogosto dogajajo izredne prikazni; ni še dolgo, kar sem Vam poročal o »jajcu v jajcu«, danes Vam po ročam o »žveplenem dežju« in kdo ve kaj še pride, na kar pa morava počakati, Vi in jaz!

Heros.

Čini tržaške vzgoje. S Katinare nam pišejo: Nekoliko kasno je res že, ali vendar ne bode morda odveč, ako zabeležimo tudi nastopni čin sinov avite colture, dogodivši se v minolem mesecu.

Dne 22. m. m. so je vozil iz Trsta proti Katinari neki Fran Furlan, bivajoči na »kampanji« Mandel. Bilo je nekako ob 9. uri predpoludne, ko so mu prišli nasproti štirje tržaški pobalini, došli doli od gostilne »Alla gloria«. Prijeli so konja za uzdo in ga ustavili, voznika pa so potegnili z voza in ga je jeden njih udaril s pestjo v zatilnik tako močno, da se je ubogi mož zgrudil na tla. In potem so ga na tleh tlačili s koleni.

Take jih uganjajo tržaški sinovi avite colture in potem pravijo še, da smo mi Slovenci barbari! Oni so barbari, ki pobijajo ljudi po cestah!

Iz naše vojne mornarice. Včeraj ob 3 in pol uri popoldne je priplula v naše pristanišče e. in kr. vojna eskadra pod poveljstvom viceadmirala Minutillo. V pristanišču so se zasedrali: Njeg. Veličanstva ladiji »Kaiserin und Königin« »Maria Theresia« in »Budapest« ter 13 torpedovk.

V popolnjenju. V svojem poročilu o občnem zboru, oziroma o veselici ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda je naš poročevalec pozabil omeniti divno vspelo veselo-igre »Nič otrok«, v kateri sta igralki gospodičini Čargova in Odinalova ter gospoda Prunk in Trnovce toli drastično izvajali svoje vloge, da se je občinstvo zabavalo kar najizborneje. Obžalujé to pomanjkljivost v našem poročilu izrekamo v polni meri zesluženo priznanje omenjenima gospodičinama in in gospodoma. Slednjič nam je popolniti poročilo o sestavi novega odbora v tem znislu, da je bila gospodičina Delkinova izvoljena namestnico tajnice in gg. Ivanka Eple in Maša Grom pregledovalkami računov.

Za možko podružnico družbo sv. Cirila in Metoda N. N. 40 avč. ker je dobil zgubljen podlistek Barona Iviee. — Gospa Franja udova Roterle mesto venea pokojni sestričini in bivši učiteljici Iv. Čok 3 krone; gosp. Ivan Gregorič v Škorklji mesto venea bivši učiteljici Iv. Čok 3 krone.

Nabralo se je v veseli družbi v krčmi »Pri Pirotu« pri sv. Jakobu 2 K. 80 st. Gosp. Wardo pri Mohorjanih nabral 18 gl. 47 avč.

V društveni krčmi pri sv. Ani nabrali o priliki, ko je rodoljub iz Barkovelj nehoté prišel med tamošnje krokarje 4 krone in 30 stotink.

V isti krčmi ravno istega dne, nabralo se je med tamošnji rodoljubi 2 kroni in 50 stotink, v namen, da bi postala Škedenjska cerkev to, ker je bila nekđaj.

Za praznik sv. Jožefa. Slavnemu občinstvu se javlja, da se bode služba božja za praznik sv. Jožefa v romarski erkvi v Riemanjih vršila v sledečem redu: v soboto dne 18. marea, ob 7. uri zvečer slovesne litanije z blagoslovom; v nedeljo dne 19. marea ob 6. uri zjutraj govor, potem peta sv. maša; ob 8. uri tila sv. maša; ob 10. slavnostni govor, na to velika sv. maša; ob 3. popoldne slovesne litanije z blagoslovom; v ponedeljek dne 20. marea ob 10. uri zjutraj slovesna sv. maša, popoldne ob 3. slovesne litanije z blagoslovom.

Spovedovati se prične v soboto ob 2. popoldne. Cerkevno predstojništvo.

Izpred sodišča. Včeraj se je vršila na dež. sodišču razprava proti trem italijanskim podanikom, Avgustu Frattiju, Ivanu Lesoniju in Petru Toffoliju radi težkega telesnega poškodovanja. V neki gostilni v Opatiji je jeden teh poštenjakov najprej izvršil čin, ki se ne da bližje označiti, in, ker so drugi gostje izjavili svojo nevoljo in ga je krčmar odpravil iz krčme, je ta vrlina potegnil nož. Potem pa so vsi trije poštenjaki prežali na druge goste, in potem, ko so poslednji res prišli, so jih Italijani napadli in je jeden jih streljal iz samokresa. Za to so dobili: Fratti 4 tedne zapore, Lesoni 6 mesecev in Toffoli 4 mesecev ječe.

Taki so ti ljubi gostje, vse jim je hkratu pri rokah: čini javnega pohujšanja, nož, napad in streljanje.

Različne vesti.

Bolcan brez vode in luči. O podiranju nekega mestu med Bolcanom in Griesom na Tirolskem se je podrl tamošnji vodovod, vsled česar je prenehala tudi električna razsvetljava. Mesto Bolcan je brez vode in brez luči. Prebivalci si morajo donášati vodo iz sosednjih občin.

Najdražji robec z čipkami, ki je pravi čudež umetnosti, ima kraljica Margarita italijanska. Stal je 120.000 mark in trije umetniki so delali nanjem celih 20 let. Robec je tako labak, da se ga komaj čuti v roki in tako majhen, da so ga lahko zložili v zlat etui, ki ni večji od debelega fižola.

Iz sodnih dvoran. V Zloczowu v Galiciji sta bila te dni obsojena na smrt kmetica Roza Wankiewicz in nje ljubimec, zidar Lebedynski. Prva je nagovorila poslednjega, da je ustrelil nje moža. Potem sta ukupno polila mrtvo truplo s petrolejem in je zažgala. Zveri v človeški podobi. — V Temšvaru sta bila te dni dva zločinea rešena obtožbe, ker so zdravniki spoznali, da nista pri pameti. Jeden je požigal zaporedoma, drugi pa je umoril svojega sosedu. Oba so oddali v norišnico. Pred istim sodiščem je bil obtožen še tretji obtoženeec, ki je bil umoril popa Popoviča in katerega so zdravniki tudi proglasili duševno obnormalnim. Tega so pa obsodili na 8 let ječe.

Vlak v ognju. Na progi blizu Inomosta se je vnel v nekem vlaku voz, naložen s pavolo. Pavolo je vžgala iskra iz lokomotive. Ker je bril veter, je plamen švigal visoko. Vlak so ustavili in so z drogi izpulili goreče bale. Sreča je bila, da se ni nikdo poškodoval.

Narodno gospodarstvo.

„Slovensko čebelarstvo za Kranjsko, Primorsko, Štajersko in Koroško.“

(Dopis).

Slovenci smo zadnja desetletja napredovali v vseh strokah; edino le v čebelarstvu ne; tu smo celó nazadovali. Nekdaj smo bili Slovenci drugim

narodom učitelji čebeloreje; dandanes je pa ravno nasprotno. Pravi madež za nas Slovence je bilo pa to, da nismo imeli ne svojega čebelarskega društva, ne svojega čebelarskega lista. Da bi se zbrisal ta madež, da bi se čebelarstvo v Slovenii zopet oživilo ter povzdignilo, ustanovilo se je lansko leto slovensko čebelarsko društvo za Kranjsko, Primorsko, Štajersko in Koroško z sedežem v Ljubljani, torej za vse slovenske pokrajine. Društvo pa je zadel (radi znanega poneverjenja) takoj prvo leto precej hud udarec, kateri pa proboli mlado, čvrsto društvo.

Dne 16. februarja t. l. imelo je društvo svoj občni zbor, ki je bil dobro obiskan, in na katerem se je sestavil novi odbor sledeče: Predsednik: Fran Črnagoj, učitelj na Barji; podpredsednik: Hinko Likar, nadučitelj v Grahovem; blagajnik: Fran Mekine, duhovnik v. p., v Ljubljani; odborniki: Peter Pavlin, posestnik in čebelar v Ljubljani, Fran Pengov, bogoslovec v Ljubljani in Anton Žnidarsič, posestnik, trgovec in čebelar v Ill. Bistrici; urednik društvenega lista: Fran Rojina, nadučitelj v Šmartnem pod Šmarno goro. — Vsi čebelarji-veščaki ter za povzdigo čebeloreje vneti možje.

Da se pa društvo dvigne do častne stopinje, da se čebelarstvo v Slovenii oživi in razširi, dolžnost vsacemu pravemu rodoljubi je, da deluje za proevit imenitne panoge kmetijstva — takozvane poezije kmetijstva — bodisi da pristopi društvu kakor člen, bodisi, da isto priporoča drugim, ter v krajih, kjer še ni čebelarjev, nagovarja ter vsposbujja zlasti mlade ljudi, da se oprimejo čebelarstva. Marsikaterega je že osrečila čebeloreja! Ne samo, da mu daje prijetne zabave, ter ga bolj naveruje na dom: — čebeloreja donáša mu tudi lepil dohodkov, zlasti še, ako se je iste oprijel racionalno. Koliko slovenskih krajev je še, kjer še ni čebel. Koliko sladkega nektarja se posuši v krasnih cvetkah naših proširnih livad! Ne puščajmo torej izpuhtevati tega sladkega soka naših cvetk. Vsako kapljico naj prineso pridne čebele v slovenski panj, naj pomnožujejo s tem dohodke slovenskih dežel, naj zboljšujejo blagostan Slovencev!

Udnina, katera naj se izvoli pošiljati gosp. Fran Mekineu, duhovniku v. p. v Ljubljani, cesta v Mestni log št. 8, znaša na leto samo 1 gl. Vsaki člen dobi potem društveni list: »Slovenski čebelar« brezplačno.

Šopki o. Stanislava Škrabca.

(Dalje.)

Jaz te njegove tvrditve nisem pobijal v celosti, nego iz »novejših, zlasti severno-slavenskih« jezikov vzel sem le jeden, namreč ruski, in iz tega zopet najsevernejše narečje, in izrekel sem, da tu glagola iti za tvorbo bodočnika ni pa ni!

Ali sem mogel jaz (ali moja »madama logika«, Sofija Martinovna) misliti, da se v »logiki« bivšega profesorja o. Stanislava pojma »novejši, zlasti severno-slavenski jeziki« in pa — »slovaških« pokriva ta?!

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Pokrivata se!! Na str. 863 svoje sintakse Miklošič govori, »dass slowakisch gesagt wird: ja vam idem rozprávati«, in torej je o. Stanislav imel polno pravico, l. e. pisati, da se v »novejših, da se v »novejših«, zlasti itd.»

In jaz, »konfuzni profesor«, bil sem tako slep, in tako neveden, da sem »slowakisch« imel zajeden jezik, ne pa za celo gručo »novejših, zlasti severno-slav. jezikov«!

»Miklošič se je lahko motil, goljufal pa ni!« patetično ravno tam vsklicuje o. Stanislav! Da, Miklošič ni goljufal! No, on i loco cit. ni pisal onega, kar piše o. Stanislav, in ko bi čestiti g. protivnik nekoliko bolj točno mislil, bi se na tem mestu gotovo ne bil tako radikalno osramotil. K čemu to moralno samobičevanje?

Ako o. Stanislav i druga mesta iz svojih nemških knjig cituje in uporablja tako široko, to pač nema pravice očitati meni, da sem se »skliceval« na »neke neznane ruske učenjake«, tem bolj, ker skliceval se nisem na nobenega, ako bi se pa bil, navel bi diplomatično točno dotično mesto in dotičnega učenjaka, ne pa da bi vse to razširil ali skrčil ad usum delphini.

Ker imajo nekateri ljudje navado, misliti o drugih, da so takošni, kakoršni so oni sami, tiska velenčeni o. Stanislav v »Cvetji« (7. zv. 1897 l.) moje citate iz »Edinosti« in vsklicuje: »Prav, prav, če je le res?«

In potlej, da bi vrgel na-me sum falzifikatorja, privaja svoje hrestomatije, a v njih — mojih citatov, češ, ni pa ni, le eden je (iz biline o Skopinu Šujskem), pa še to »se ne vjema natanko z navedenim vis. g. statskega svetnika«.

Na str. 7 et pass. moje razprave »Je-li vse prastarina?« je vidno, da vse moje citate jemljem iz hrestomatije Buslajeva. Ali so dotična mesta res izpuščena v hrestomatijah, katere ima v svojem »škafu« o. Stanislav, ne vem, kajti ne ljubi se mi iskati; no, to tudi ni važno, kajti nemam ni časa ni volje kontrolirati o. Stanislava. Da pa citirujem iz hrestomatije Buslajeva, uzrok je ta, da je knjiga tega nedavno umrlega genijalnega učenjaka v Rusiji priznana za najboljšo, in rajni prof. Potebnja, ta velikan ruske vede, citiruje v svojih mnogoštevilnih delih po slavistiki, katere bi jaz jako priporočil o. Stanislavu — povsodi hrestomatijo Buslajeva kakor popolno avtentično izdajo obrazcev staroruske književnosti.

In iz te avtentične izdaje citiral sem jaz diplomatično natančno, kakor sploh vse, kar citirujem. Komur je ljubo prepričati se, naj si pridobi omenjeno hrestomatijo Buslajeva (prej. nego katero si bode drugo).

Ker je torej res, Reverende, kar sem pisal, preključite svoje natoleevanje in recite: »mea culpa, mea maxima culpa!« pravica je na vašej strani, g. statski svetnik, saj sem jaz, grešni in nedostojni rob Božji, svojimi usti rekel: »Prav, prav, če je le res!« (Pride še.)

Brzovjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 14. V deželnem zboru ni deželni maršal dopustil v razpravo neki predlog o nagodbi z Ogersko, češ, da ne spada v kompetenco deželnega zbora. Večina in manjšina sti protestovali proti postopanju deželnega maršala.

Lvov 14. Razburjenje, navstalo vsled samomora ravnatelja kreditne banke, se je poleglo, zlasti vsled izjave upravnega sveta, da on prevzemlje popolno jamstvo.

Praga 14. V zmislu sklepa deželnih posancev nemških je namestnik deželnega glavarja Werunsky odložil svojo čast. Njegov naslednik še ni imenovan, ker baje vlada in Čehi ne morejo priti do sporazumljenja glede osebe naslednika.

»Narodni Listy« menijo, da je grof Thun se svojim potovanjem v Prago pokazal le svojo slabost nasproti Nemcem.

Praga 14. Deželni zbor se je otvoril danes. Nemški poslanci niso došli.

Him 14. Govori se, da papež dopslje vsem škofom encikliko, s katero jim naloži, naj zahvalijo prebivalstvo na tolikih manifestacijah povodom njegove bolezn.

Vabilo na redni občni zbor »Hranilnice in posojilnice v Tomaju«

registrirane zadruge z neomejeno zavezo,
ki se bode vršil
v nedeljo, dne 26. marca 1899. ob 3. uri pop.
v prostorih
zasebne deklishe šole v Tomaji.
DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo tajnika.
3. Odobrenje računa za l. 1898.
4. Razširjenje delokroga posojilnice na občine: Dutovlje, Avber, Skopo, Kopriva (in Štorje) za Kozlje.
5. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njega namestnika.
6. Razni predlogi.

V Tomaji, dne 13. marca 1899.

Načelstvo.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Službo

išče mlad komi za trgovino z jestvinami. Zmožen, je slovensčine, italijanščine in nemščine. Zahteve zelo zmerne. Sprejme službo tudi na deželi. Pisati upravnistvu lista.

Podpisana naznanja, da je prevzela gostilno

»pri kroni«
v ulici Geppa št. 10.

Priporoča se slavnemu občinstvu. Toči izvrstno pivo, vino istrsko, dalmatinsko in belo.

Kuhinja je vedno preskrbljena z svežimi jedmi.

Za mnogobrojni obisk priporoča se

udana

Ana Čepirlo.

M. Aite

Razprodaja vse blago v zalogi po znižanih cenah.
(prej Aite & Zadnik)
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, r. z. v drugih navedenih tobakarnah, tudi najužnem kolodvoru.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
TRST — Via Maicanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimnic in peresnic, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA
BANKE UNION
V TRSTU

se peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 5 dnevni odpovedi
„ 2 ³ / ₄ %	„ 12 „
„ 3 ¹ / ₄ %	„ 4 mesečni „
„ 3 ³ / ₄ %	„ 8 „
„ 3 ⁵ / ₈ %	„ 1 letni „

Napoleone:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 20 dnevni odpovedi
„ 2 ³ / ₄ %	„ 40 „
„ 2 ⁵ / ₈ %	„ 3 mesečni „
„ 3 ¹ / ₄ %	„ 6 „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2³/₄% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

„THE GRESHAM“ angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579.—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375.—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067.—
V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnic od	67.331.351.91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopsljejo se vsakemu na pismeno vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Iščejo se dobri agentje, zastopniki in potovalci.

**žrebanje nepreklicno
pred zadnji
teden**

1. glav. dobitok 100.000 Kr. vr.
2. glav. dobitok 25.000 Kr. vr.
3. glav. dobitok 10.000 Kr. vr.

v gotovini 20% odbitka.

Dunajske srečke po 50 nč.
Nigris, Enrico Schiffmann, Giuseppe Zoldan.

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandl & Comp., „Il Mercurio Triestino“, Alessandro Levi, Girolamo Morpurgo, Marco